

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

A desconfinar el govern

PRESSA • ERC i Junts reprenen avui les converses per assolir un pacte de legislatura, en una setmana que serà clau per arribar o no a bon port **PLA B** • Aragonès suggereix que, si dissabte no hi ha acord, s'explori la idea de ser investit i governar en minoria **PEDRA** • Pendants d'entrar en el disseny i el repartiment de l'executiu, el gran escull continua sent el rol del Consell per la República

Òscar Palau
BARCELONA

La data límit del 26 de maig abans d'anar a eleccions es va atansant i, després de sembrar confusió durant més de dos mesos, les negociacions entre ERC i Junts afronten una setmana que serà clau per veure si es desconfinarà finalment el govern, i la nova legislatura. Els republicans estan molestos des de fa dies perquè no perceben cap gran qüestió que impedeixi la investidura de Pere Aragonès, però alhora veuen que les converses no avancen, o ho fan a un ritme molt més lent del que voldrien. Dilluns passat, un dels membres de l'equip negociador, Sergi Sabrià, marcava en vermell la data de l'1 de maig com a límit per tancar un pacte, si bé evitava dir què passaria si no s'assolia. Potser ho feia perquè no s'interpretés com un ultimàtum, però és que, si no, es pot interpretar com un brindis al sol, ja que Junts no s'ha donat per al·ludit, s'ha imposat la màxima discreció i continua mostrant que marca els *tempos*, tot repetint que no es vol posar dates per a un "bon acord", amb el màxim de detall, i que no vol signar res mal lligat i amb presses que provoqui "turbulències". "La intenció és que hi hagi un acord molt sòlid que duri tota la legislatura", insistia ahir a Catalunya Ràdio el conseller d'Interior, Miquel Sàmper, que creu que s'estan fent "passos lents, però segurs i consistents". Per ERC, en canvi, és compatible tancar-ho bé i ràpid. En una entrevista ahir al diari *Ara*, així, el candidat Pere Aragonès anava una mica més enllà i assenyala quines podrien ser les conseqüències si són incapaços de pactar un govern abans de l'1 de maig: "Haurem d'explorar altres acords amb Junts", deia. I l'1 de maig és aquest dissabte...

Amb l'advertència, el presidentiable, de fet, pren implícitament la paraula als mateixos dirigents de JxCat, que fa unes setmanes ja van deixar anar que si no arribaven a una entesa que veiessin prou satisfactòria, investirien president el republicà però es quedarien a l'oposició i el deixarien amb una esquinçada minoria de 42 diputats, sumant-hi els de la CUP, que podria fer molt inestable la legislatura. ERC ho sap, i per això insisteix que el millor és un govern de coalició, però s'ha cansat d'esperar i plantejarà com a mal menor un executiu en minoria si

Pere Aragonès vol enfilat aquesta setmana la recta final de les converses per ser investit ■ JUANMA RAMOS

Tercer actor
ERC assegura que el que negocia amb Junts és "complementari" al pacte amb la CUP, amb la qual manté alhora reunions bilaterals fa dies per concretar accions en mobilitat, educació, habitatge i llengua, així com la creació d'una banca i una companyia energètica públiques. En tot cas, estarà atent que no es toqui res del seu pacte "de mínims" amb ERC, ja que, si no és així, ha advertit que probablement les bases se'n desmarcaran. Els cupaires s'han ofert a mantenir reunions a tres quan calgui per tancar carpetes, també en el camp estratègic.

aquesta setmana no percep un desconfinament real i es desencallen del tot les negociacions, que es reprendran avui mateix després de tres dies de pausa. I probablement tornaran amb la presentació, encara pendent per part d'ERC, d'una proposta d'estructura de govern detallada, com reclama Junts, un fet que precisament fa pensar que els de Carles Puigdemont estan, ara sí, força decidits a formar-ne part.

Les converses, s'ha de dir, es van agilitzar la setmana passada. Hi va haver reunions cada dia entre dilluns i dijous, es van intercanviar propostes i contrapropostes, i es van desencallar alguns dels "serrells" pendents, tot i que menors. L'estratègia parlamentària ja està compartida des que van signar el pacte a tres amb la CUP per a la mesa, i a més Junts, que ho havia posat sobre la taula inicialment, sembla que per ara ha retirat la idea d'afrontar a curt termini una reforma del reglament per tal que els diputats investigats per corrupció no hagin de deixar l'acta. Hi ha un principi d'acord, a més, en els mecanismes de seguiment d'un eventual pacte –fins a cinc comissions a dife-

rent escala– i dimecres es van posar en marxa grups de treball per aprofundir en l'acció de govern amb tècnics dels dos partits: sobre salut i benestar social, economia, administracions, justícia, i territori i sostenibilitat. Els republicans no creuen que hi hagi d'haver problemes per aquest flanc, però s'endevinen tensions, ja no sols en el repartiment de carteres –que també–, sinó en el disseny de l'arquitectura. El nou Departament d'Acció pel Clima –que hauria d'assumir competències sobretot de Territori i Sostenibilitat, però també d'Energia, amb el xoc de fons sobre la moratòria o no en els projectes d'energies renovables que han proliferat arreu del país–, el d'Universitats i Recerca –al qual ERC voldria afegir Polítiques Digitals– i la gestió dels fons europeus –que els republicans voldrien deslligar d'Economia per fer-los dependre d'un comissionat, Miquel Puig, que pengés directament d'Aragonès– seran probablement punts calents, perquè afecten aspectes molt sensibles per a Junts.

L'entrebanc principal, en tot cas, no rau aquí. El gran nus de la negociació continua sent qui, a banda de

les institucions autonòmiques, comanda el procés sobiranista a partir d'ara, i per fer què. Els republicans van donar per superat l'escull estratègic tan bon punt el Consell per la República (CpR) va acceptar la seva reformulació, però el cert és que el paper que ha de tenir continua sent motiu de topada. ERC confia que la reestructuració hi farà tenir un equilibri més proporcional al pes dels grans actors independentistes, començant per ells, que farà que hi entri la CUP, i que Òmnium i l'ANC guanyin força i confiança en l'òrgan. Però l'escull arriba en parlar de les funcions que ha de tenir, que els republicans insisteixen a acotar sobretot a l'àmbit internacional, com a mínim mentre no s'hagi fet i consolidat la reformulació. A més, denuncien que Junts també voldria que el CpR coordinés el front comú al Congrés en aspectes antirepressius i de defensa de les institucions. I, per aquí, no hi passen, ja que no volen que aquest nou *estat major* del procés estigui "per sobre del bé i del mal, del govern i dels resultats elec-

ERC i Junts s'interpel·len mútuament sobre com ha de continuar un procés no pactat, i no troben respostes

torals", assenyalen. Ahir mateix ho deia Aragonès: no vol sentir-se en cap cas condicionat en l'acció de govern pel que decideixi un ens extern. Determinar fins on arriben els aspectes sobre els quals ha de poder influir aquest òrgan, i a partir d'on cada grup manté la independència per votar, serà una clau de volta.

Si la refundació del CpR acaba bé, ERC no es tanca que assumeixi el lideratge del procés, però d'entrada no ho veu i defensa la creació, pactada amb la CUP, d'una taula col·legiada de direcció estratègica, en què han ofert un seient a Puigdemont. Junts, però, ho ha rebut amb fredor, ja que no vol convertir Waterloo en moneda de canvi de res. Al capdavant, però, la mare dels ous serà trobar el desllorigador de l'estratègia. El gran elefant continua sent que Junts repta ERC a dir què pensa fer d'aquí a dos anys quan "fracassi" la taula de diàleg, i ERC repta Junts a concretar què vol fer ara quan parla de "confrontació intel·ligent" i menysté tant el diàleg com un nou referèndum unilateral. No hi ha respostes clares en cap dels dos casos. ■

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

OPINIÓ

Gemma Sendra
Regidora d'ERC a Barcelona

La restitució del monument a Pi i Margall

El dissabte dia 17, en el marc dels actes de commemoració del 90è aniversari de la proclamació de la República, l'Ajuntament de Barcelona va retirar l'escut d'armes de Joan Carles I de l'obelisc de la plaça del Cinc d'Oros, a la confluència de la Diagonal i el passeig de Gràcia. Sens dubte va ser un acte de justícia llargament esperat, ja que, des que va arribar al govern de Barcelona, l'equip d'Ada Colau s'ha pres amb molta calma fer passes per restituir la memòria històrica en la simbologia urbana de la ciutat i mostrar plena valentia per retirar dels carrers els símbols monàrquics. Segurament l'aliança amb el seu soci de govern hi té molt a veure. El 2015, a començaments del mandat passat, el grup municipal d'ERC va proposar eliminar els símbols borbònics de l'espai públic i canviar els noms referits a la simbologia monàrquica de la nostra història contemporània al nomenclàtor barceloní. Gairebé dos anys més tard, l'abril del 2017, vam veure amb satisfacció com

L'equip d'Ada Colau s'ha pres amb molta calma fer passes per restituir la memòria històrica

l'Ajuntament restituïa el nom popular del "Cinc d'Oros" precisament a aquesta plaça, que fins llavors s'anomenava de "Joan Carles I". Malauradament, en aquell moment el govern de Colau no va acceptar el que li vam demanar: restituir el monument a Pi i Margall en honor a la República que l'ocupació franquista va convertir en una exaltació a la victòria de l'exèrcit feixista. De fet, com ho feia des del 1981, l'escut d'armes del rei emèrit Joan Carles va continuar presidint l'obelisc de la cruïlla de l'avinguda Diagonal amb passeig de Gràcia fins al dia d'avui.

Les entitats memorialistes de la ciutat i del país, com feia fa uns dies l'historiador Pep Cruanyes en aquest diari, i ERC portem anys reclamant la restitució del monument a Pi i Margall i creiem que ara és el moment per fer-ho. Demanem al govern municipal de Barcelona que tingui el coratge polític de retornar als veïns i veïnes de la ciutat i al poble de Catalunya allò que la dictadura franquista ens va arrabassar i que la monarquia borbònica ha volgut amagar. Aquest és l'acte de memòria, dignitat i empoderament popular que exigim a l'Ajuntament des d'Esquerra Republicana.

L'obelisc del Cinc d'Oros just després que es retirés, el cap de setmana passat, l'escut de Joan Carles I. Fa un temps l'Ajuntament va rebatejar la plaça amb el nom popular del "Cinc d'Oros" ■ JORDI PANYELLA

OPINIÓ

Elsa Artadi
Presidenta del grup de JxCat a Barcelona

Fem que parli el monument mut de Colau

plaça que l'acull continua amb el seu nom...-, i molt probablement no en serà l'últim. Mentrestant espais i edificis de la ciutat, ja sigui el Centre de Cultura i Memòria del Born, el Palau Vilana-Perles o el Palau Moxò s'esllanguixen, es deterioren, es perden per la ciutat o, en el cas del Cinc d'Oros, emmudeixen com molt bé ha denunciat Josep Cruanyes, cofundador de la Comissió de la Dignitat, en un article d'impacte en aquest mateix diari. La Comissió de la Dignitat proposa la restitució al Cinc d'Oros de l'estàtua de *La República* que Josep Viladomat va crear per coronar la columna d'un monument que el franquisme, després de guanyar la guerra, va convertir en obelisc militar i homenatge a la seva "victòria". És justament aquesta restitució el que el grup de Junts per Catalunya vam proposar al govern municipal el mes de març de l'any passat, una setmana abans de l'esclat de la pandèmia, en una iniciativa al ple del districte de l'Eixample que els comuns d'Ada Co-

La ciutat de Barcelona no pot viure més dels gestos buits i inútils del govern Colau-Collboni

lau van rebutjar de pla, tot argumentant que l'estàtua original ja és en una plaça a Nou Barris i que l'Ajuntament "no fa còpies"... El govern Colau dissabte passat va retirar per sorpresa l'escut que des del 1981 homenatjava el rei emèrit, en un acte molt ben fotografiat i emmarcat en la commemoració "municipal" dels 90 anys de la proclamació de la Segona República, l'abril del 1931. Ara retira la placa, però no diu què més farà amb aquest monument, a part de la foto i el tuit de rigor, a part de la propaganda. La ciutat de Barcelona no pot viure més dels gestos buits i inútils del govern Colau-Collboni. Si de veritat volen honorar el Cinc d'Oros, que hi instal·lin una còpia de l'estàtua de la República o que es faci un nou concurs públic com el que ja va existir el 1932, però el que no podem fer és deixar un monument buit i mut, perquè la millor manera de lluitar contra la imposició del franquisme que significava aquest monument és omplir-lo de contingut i donar-li sentit, donar-li vida. No defallirem en la lluita pel patrimoni i la memòria d'aquesta ciutat, és el mínim que podem fer per honorar els ciutadans i les ciutadanes que ens han precedit en la història.

Aquesta setmana, amb la retirada de la placa en honor de Joan Carles I del monument de la plaça del Cinc d'Oros, a la cruïlla del passeig de Gràcia amb la Diagonal de Barcelona hem viscut l'últim acte de postureig del govern Colau-Collboni. No és el primer –el 2018 van retirar l'estàtua d'Antonio López pel seu passat esclavista, però es manté el pedestal, amb la placa que el recorda, i la